

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2016 *

«Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2004/48/ΕΚ — Σεβασμός των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας — Έννοια του “ενδιάμεσου, οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας” — Μισθωτής κλειστής αγοράς ο οποίος υπεκμισθώνει τα σημεία πώλησεως — Δυνατότητα εκδόσεως δικαστικής διαταγής κατά του εν λόγω μισθωτή — Άρθρο 11»

Στην υπόθεση C-494/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, την οποία υπέβαλε το Nejnγγsí soud (Ανώτατο Δικαστήριο, Τσεχική Δημοκρατία) με απόφαση της 25ης Αυγούστου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Σεπτεμβρίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

Tommy Hilfinger Licensing LLC,

Urban Trends Trading BV,

RADO Uhren AG,

Facton Kft.,

Lacoste SA

Burberry Ltd

κατά

Delta Center a.s.,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Ilešič (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Toader, A. Rosas, A. Prechal και E. Jarašíūnas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- οι Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading BV, Rado Uhren AG, Facton Kft., Lacoste SA και Burberry Ltd, εκπροσωπούμενες από τον L. Neustupná, advokátka,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácił,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους D. Colas και D. Segoin,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον F. Wilman και την P. Němečková,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 11 της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004, L 157, σ. 45, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 195, σ. 16).
- 2 Η ως άνω αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός, των Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading BV, Rado Uhren AG, Facton Kft., Lacoste SA και Burberry Ltd και, αφετέρου, της Delta Center a.s., σχετικά με δικαστική διαταγή την έκδοση της οποίας ζητούν οι αναιρεσείουσες στην υπόθεση της κύριας δίκης κατά της Delta Center, προκειμένου να προστατευθούν τα δικαιώματά τους διανοητικής ιδιοκτησίας.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 10 και 23 της οδηγίας 2004/48 έχουν ως εξής:

«(10) Σκοπός της οδηγίας «είναι η προσέγγιση των νομοθετικών συστημάτων [των κρατών μελών] προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλό, ισοδύναμο και ομοιογενές επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά.

[...]

(23) [...] οι δικαιούχοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων κατά ενδιάμεσου, οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας του δικαιούχου. Οι όροι και οι διαδικασίες για τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία των κρατών μελών. Όσον αφορά τις προσβολές του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων, προβλέπεται ήδη υψηλό επίπεδο εναρμόνισης με την οδηγία 2001/29/EK [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10)]. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει, συνεπώς, να θίξει τη διάταξη του άρθρου 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 2001/29/EK.»

- 4 Το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/48, το οποίο ορίζει το πεδίο εφαρμογής της ορίζει τα εξής στην παράγραφο 1:

«Υπό την επιφύλαξη των μέσων που προβλέπονται ή ενδέχεται να προβλεφθούν με την [ενωσιακή] ή την εθνική νομοθεσία, καθόσον τα εν λόγω μέσα μπορεί να είναι ευνοϊκότερα για τους δικαιούχους, τα μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία εφαρμόζονται [...] σε οποιαδήποτε προσβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας όπως προβλέπεται από την [ενωσιακή] νομοθεσία και/ή την εθνική νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.»

- 5 Στο κεφάλαιο II της οδηγίας 2004/48, τιτλοφορούμενο «Μέτρα, διαδικασίες και μέτρα αποκατάστασης», εντάσσονται έξι τμήματα, εκ των οποίων το πρώτο, τιτλοφορούμενο «Γενικές διατάξεις», περιλαμβάνει μεταξύ άλλων το άρθρο 3, το οποίο ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τα μέτρα, τις διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που απαιτούνται για τη διασφάλιση της επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που ρυθμίζονται με την παρούσα οδηγία. Τα εν λόγω μέσα, διαδικασίες και μέτρα αποκαταστάσεως πρέπει να είναι θεμιτά και δίκαια, να μην είναι περίπλοκα και δαπανηρά άνευ λόγου και να μην προβλέπουν παράλογες προθεσμίες ούτε να συνεπάγονται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις.

2. Τα εν λόγω μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης πρέπει [...] να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και να εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε να αποτρέπεται η δημιουργία εμποδίων στο νόμιμο εμπόριο [...]».

- 6 Το τμήμα 5 του κεφαλαίου II της οδηγίας 2004/48 τιτλοφορείται «Μέτρα που απορρέουν από [δικαστική] απόφαση επί της ουσίας». Περιλαμβάνει τα άρθρα 10 έως 12, τιτλοφορούμενα, αντιστοίχως, «Διορθωτικά μέτρα», «Απαγορευτική διάταξη δικαστηρίου» και «Εναλλακτικά μέτρα».

- 7 Κατά το άρθρο 11 της οδηγίας 2004/48:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση που διαπιστώνει προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, οι αρμόδιες δικαστικές αρχές να δύνανται να απαγορεύουν στον παραβάτη τη συνέχιση της εν λόγω προσβολής στο μέλλον. Εφόσον το προβλέπει η εθνική νομοθεσία, η μη συμμόρφωση προς την απαγόρευση αυτή υπόκειται, εφόσον απαιτείται, σε επαναληπτικές χρηματικές ποινές, προκειμένου να διασφαλισθεί η συμμόρφωση. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δικαιούχοι να δύνανται να στραφούν κατά ενδιαμέσου, οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, με την επιφύλαξη του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ.»

- 8 Το ως άνω άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δικαιούχοι να μπορούν να ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των διαμεσολαβητών οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικού δικαιώματος.»

Το τσεχικό δίκαιο

- 9 Από τη δικογραφία της υποθέσεως προκύπτει ότι το άρθρο 11 της οδηγίας 2004/48 μεταφέρθηκε στο τσεχικό δίκαιο με το άρθρο 4 του zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví (νόμος 221/2006 περί δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, στο εξής: νόμος 221/2006).

10 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του νόμου 221/2006 προβλέπει τα εξής:

«Επί αδικαιολόγητης προσβολής των δικαιωμάτων [βιομηχανικής ιδιοκτησίας], το πρόσωπο του οποίου τα δικαιώματα εθίγησαν μπορεί να ζητήσει την έκδοση δικαστικής απόφασης με την οποία ο παραβάτης θα διατάσσεται να απέχει από τις πράξεις οι οποίες προσβάλλουν ή δύνανται να προσβάλουν τα δικαιώματά του και θα εξαλείφονται οι εντεύθεν συνέπειες [...]».

11 Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, τα πρόσωπα των οποίων τα δικαιώματα εθίγησαν μπορούν επίσης να ζητήσουν τη λήψη μέτρων «κατά οποιουδήποτε προσώπου του οποίου τα μέσα ή οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

12 Η εταιρία Delta Center είναι μισθώτρια της αγοράς «Pražská tržnice» (κλειστή αγορά της Πράγας, Τσεχική Δημοκρατία). Υπεκμισθώνει σε εμπόρους διάφορα σημεία πωλήσεως τα οποία βρίσκονται στον εν λόγω χώρο. Οι συμβάσεις μισθώσεως που συνάπτονται με τους εν λόγω εμπόρους επιβάλλουν στους τελευταίους την υποχρέωση τηρήσεως των κανόνων που διέπουν τις δραστηριότητές τους. Παράλληλα, τους διανέμεται φυλλάδιο γραμμένο στην τσεχική και τη βιετναμέζικη γλώσσα, το οποίο φέρει την ένδειξη «Υπόψη των πωλητών». Στο εν λόγω φυλλάδιο επισημαίνεται ότι η πώληση απομιμήσεων απαγορεύεται και δύναται να έχει ως αποτέλεσμα την καταγγελία της συμβάσεως μισθώσεως του σημείου πωλήσεως.

13 Οι αναιρεσείουσες στην υπόθεση της κύριας δίκης κατασκευάζουν και διανέμουν επώνυμα προϊόντα. Έχοντας διαπιστώσει ότι στην εν λόγω κλειστή αγορά της Πράγας πωλούνταν απομιμήσεις των προϊόντων τους, προσέφυγαν ενώπιον του Městský soud v Praze (τοπικό δικαστήριο της Πράγας), ζητώντας, μεταξύ άλλων, να διαταχθεί η Delta Center:

- να απόσχει από οποιαδήποτε σύναψη ή παράταση συμβάσεων μισθώσεως σημείων πωλήσεως στην εν λόγω κλειστή αγορά με πρόσωπα των οποίων οι ενέργειες έχουν κριθεί τελεσιδικώς από τις δικαστικές ή διοικητικές αρχές ως συνιστώσες προσβολή ή κίνδυνο προσβολής των δικαιωμάτων τα οποία απορρέουν από τα εμπορικά σήματα που αναφέρονται στην αίτηση,
- να απόσχει από οποιαδήποτε σύναψη ή παράταση συμβάσεων μισθώσεως, καθόσον οι όροι αυτών δεν περιλαμβάνουν ούτε την υποχρέωση του εμπόρου να απέχει από την προσβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας των αναιρεσειουσών ούτε όρο προβλέποντα ότι η Delta Center δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση σε περίπτωση προσβολής ή κινδύνου προσβολής των δικαιωμάτων αυτών, και
- να ζητήσει εγγράφως συγγνώμη, για ορισμένες περιπτώσεις οι οποίες περιγράφονται από τις αναιρεσείουσες, και να δημοσιεύσει, με δικά της έξοδα, στην εφημερίδα *Hospodářské noviny* σχετικό ανακοινωθέν Τύπου.

14 Με απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2012, το Městský soud v Praze (τοπικό δικαστήριο της Πράγας) απέρριψε την εν λόγω αίτηση εκδόσεως δικαστικής διαταγής. Καίτοι έκρινε ότι η Delta Center είναι «πρόσωπο του οποίου τα μέσα ή οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από τρίτον» υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του νόμου 221/2006, απεφάνθη ότι δεν υπήρχε προσβολή ή κίνδυνος προσβολής των δικαιωμάτων των αναιρεσειουσών, δεδομένου ότι ήταν πρόδηλο για τους αγοραστές ότι τα επίμαχα εμπορεύματα αποτελούσαν απομιμήσεις και, επομένως, ούτε παράγονταν ούτε διανέμονταν από τις αναιρεσείουσες.

15 Οι αναιρεσείουσες προσέβαλαν την απόφαση αυτή ενώπιον του Vrchní soud v Praze (εφετείο Πράγας).

- 16 Με την από 5 Δεκεμβρίου 2012 απόφαση, το εν λόγω δικαστήριο, με αιτιολογία διαφορετική από εκείνη της πρωτόδικης αποφάσεως, επικύρωσε την απόρριψη της αιτήσεως εκδόσεως δικαστικής διαταγής. Κατά το εν λόγω δικαστήριο, η διασταλτική ερμηνεία των όρων «μέσα ή υπηρεσίες τα οποία χρησιμοποιούνται από τρίτον» του άρθρου 4, παράγραφος 3, του νόμου 221/2006, καθώς και των όρων «οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας», του άρθρου 11 της οδηγίας 2004/48, θα οδηγούσε σε παράλογες καταστάσεις καθόσον, μεταξύ άλλων, θα έπρεπε να κριθεί ότι η παροχή ηλεκτρικού ρεύματος ή η χορήγηση άδειας ασκήσεως επιχειρηματικής δραστηριότητας σε έμπορο συνιστά μέσο ικανό να προσβάλει δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.
- 17 Οι νυν αναιρεσείουσες άσκησαν αναίρεση ενώπιον του Nejvyšší soud (Ανώτατο Δικαστήριο).
- 18 Το εν λόγω δικαστήριο επισημαίνει ότι το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 3, του νόμου 221/2006 αντιστοιχεί στο γράμμα του άρθρου 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 και υπενθυμίζει ότι η εθνική νομοθεσία η οποία μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη την οδηγία πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να ερμηνεύεται με βάση το γράμμα και τον σκοπό της οδηγίας αυτής.
- 19 Καίτοι εκτιμά ότι η εκκρεμούσα ενώπιόν του διαφορά πρέπει να επιλυθεί λαμβανομένης υπόψη της ερμηνείας του άρθρου 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 στην οποία προέβη το Δικαστήριο στην απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ. (C-324/09, EU:C:2011:474), το Nejvyšší soud (Ανώτατο Δικαστήριο) διαπιστώνει ότι η διαφορά επ' αφορμή της οποίας δόθηκε η ερμηνεία αυτή αφορούσε προσβολές δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας σε διαδικτυακή αγορά. Κατά το αιτούν δικαστήριο, τίθεται το ζήτημα εάν η ως άνω ερμηνεία ισχύει επίσης στην περίπτωση που οι προσβολές δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας λαμβάνουν χώρα σε πραγματική αγορά.
- 20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Nejvyšší soud (Ανώτατο δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Είναι ο μισθωτής χώρων αγοράς, ο οποίος διαθέτει σε διάφορους εμπόρους πάγκους και σημεία πωλήσεως στα οποία μπορούν να τοποθετηθούν πάγκοι, ενδιάμεσος οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας υπό την έννοια του άρθρου 11 της οδηγίας 2004/48;
- 2) Μπορούν να ληφθούν κατά του μισθωτή χώρων αγοράς, ο οποίος διαθέτει σε διάφορους εμπόρους πάγκους και σημεία πωλήσεως, στα οποία μπορούν να τοποθετηθούν πάγκοι, τα μέτρα του άρθρου 11 της οδηγίας 2004/48 υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με εκείνες που έθεσε το Δικαστήριο [με την απόφασή της 12ης Ιουλίου 2011 στην υπόθεση C-324/09, L'Oréal κ.λπ., C-324/09, EU:C:2011:474] όσον αφορά την λήψη των ως άνω μέτρων κατά υπευθύνων διαδικτυακής αγοράς;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 21 Με το πρώτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι εμπίπτει στην έννοια του «ενδιάμεσου οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας», κατά τη διάταξη αυτή, ο μισθωτής κλειστής αγοράς ο οποίος υπεκμισθώνει διάφορα σημεία πωλήσεως εντός της αγοράς σε εμπόρους, ορισμένοι εκ των οποίων χρησιμοποιούν τον πάγκο τους για την πώληση εμπορευμάτων τα οποία αποτελούν απομιμήσεις επωνύμων προϊόντων.

- 22 Κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48, όπως και το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29, στο οποίο παραπέμπει, υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι ο ενδιάμεσος του οποίου οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας είναι δυνατόν να υποχρεωθεί, ανεξάρτητα από την τυχόν ίδια ευθύνη σε σχέση με τα επίδικα πραγματικά περιστατικά, να λάβει μέτρα προς παύση των προσβολών των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας καθώς και μέτρα για την πρόληψη νέων προσβολών της ίδιας φύσεως (βλ. μεταξύ άλλων, υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ., C-324/09, EU:C:2011:474, σκέψεις 127 έως 134, καθώς και της 24ης Νοεμβρίου 2011, Scarlet Extended, C-70/10, EU:C:2011:771, σκέψεις 30 και 31).
- 23 Για να χαρακτηριστεί ένας οικονομικός φορέας ως «ενδιάμεσος» υπό την έννοια των ως άνω διατάξεων πρέπει να αποδειχθεί ότι παρέχει υπηρεσία η οποία δύναται να χρησιμοποιηθεί από ένα ή περισσότερα πρόσωπα προς προσβολή ενός ή περισσότερων δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, χωρίς να είναι αναγκαίο ο εν λόγω οικονομικός φορέας να διατηρεί ιδιαίτερη σχέση με το εν λόγω πρόσωπο ή τα εν λόγω πρόσωπα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 27ης Μαρτίου 2014, UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192, σκέψεις 32 και 35).
- 24 Τέτοιος χαρακτηρισμός δεν προϋποθέτει ούτε ότι ο ως άνω οικονομικός φορέας παρέχει υπηρεσία άλλη από αυτή που χρησιμοποιείται από τον τρίτον για την προσβολή του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας.
- 25 Έτσι, όσον αφορά το ηλεκτρονικό εμπόριο, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι φορέας παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο ο οποίος επιτρέπει στον πελάτη μόνον την πρόσβαση στο διαδίκτυο χωρίς ούτε να προσφέρει άλλες υπηρεσίες ούτε να ασκεί έλεγχο παρέχει υπηρεσία δυνάμενη να χρησιμοποιηθεί από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και πρέπει να χαρακτηριστεί «ενδιάμεσος» (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 2009, LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, C-557/07, EU:C:2009:107, σκέψη 43, και απόφαση της 27ης Μαρτίου 2014, UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192, σκέψη 32).
- 26 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Delta Center είναι μισθωτής της κλειστής αγοράς «Pražská tržnice» και ασκεί οικονομική δραστηριότητα συνιστάμενη στην υπεκμίσθωση των σημείων πωλήσεως τα οποία βρίσκονται εντός της ως άνω κλειστής αγοράς. Τέτοια αμειβόμενη δραστηριότητα συνιστά παροχή υπηρεσιών.
- 27 Επίσης, δεν αμφισβητείται ότι ορισμένοι εκ των εμπόρων στους οποίους η Delta Center υπεκμισθώνει αυτά τα σημεία πωλήσεως τα χρησιμοποιούν για να πωλούν στους επισκέπτες της ως άνω κλειστής αγοράς εμπορεύματα τα οποία αποτελούν απομιμήσεις επωνύμων προϊόντων.
- 28 Χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το ζήτημα εάν άλλοι πάροχοι υπηρεσιών όπως αυτοί που αναφέρονται εν είδει παραδείγματος στην απόφαση περί παραπομπής, ήτοι οι πάροχοι ηλεκτρικής ενέργειας στους παραβάτες, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48, διαπιστώνεται ότι, εν πάση περιπτώσει, οικονομικός φορέας ο οποίος παρέχει σε τρίτους υπηρεσία εκμισθώσεως ή υπεκμισθώσεως χώρων σε αγορά, χάρη στην οποία αυτοί αποκτούν πρόσβαση στην αγορά αυτή, όπου διαθέτουν προς πώληση εμπορεύματα τα οποία αποτελούν απομιμήσεις επωνύμων προϊόντων, πρέπει να χαρακτηριστεί ως «ενδιάμεσος οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας», υπό την έννοια της ως άνω διατάξεως.
- 29 Το εάν η διάθεση σημείων πωλήσεως αφορά διαδικτυακή αγορά ή πραγματική αγορά, όπως μια κλειστή αγορά, δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή. Πράγματι, δεν προκύπτει από την οδηγία 2004/48 ότι το πεδίο εφαρμογής της περιορίζεται στο ηλεκτρονικό εμπόριο. Εξάλλου, ο σκοπός αυτής της οδηγίας ο οποίος, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 10, είναι να διασφαλιστεί υψηλό, ισοδύναμο και ομοιογενές επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά, θα αποδυναμωνόταν ουσιωδώς εάν δεν μπορούσαν να διαταχθούν τα μέτρα του άρθρου 11, τρίτη

περίοδος, της ως άνω οδηγίας κατά οικονομικού φορέα ο οποίος παρέχει σε τρίτους πρόσβαση σε πραγματική αγορά, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία οι εν λόγω τρίτοι διαθέτουν προς πώληση εμπορεύματα τα οποία αποτελούν απομιμήσεις επωνύμων προϊόντων.

- 30 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι εμπίπτει στην έννοια του «ενδιαμέσου οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας», κατά τη διάταξη αυτή, ο μισθωτής κλειστής αγοράς ο οποίος υπεκμισθώνει διάφορα σημεία πωλήσεως εντός της αγοράς σε εμπόρους, ορισμένοι εκ των οποίων χρησιμοποιούν τον πάγκο τους για την πώληση εμπορευμάτων τα οποία αποτελούν απομιμήσεις επωνύμων προϊόντων.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 31 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι οι προϋποθέσεις εκδόσεως δικαστικής διαταγής, υπό την έννοια αυτής της διατάξεως, κατά ενδιαμέσου ο οποίος παρέχει υπηρεσία υπεκμισθώσεως σημείων πωλήσεως σε κλειστή αγορά ταυτίζονται με εκείνες της ενδεχόμενης εκδόσεως δικαστικής διαταγής κατά των ενδιαμέσων σε διαδικτυακή αγορά, όπως αυτές τέθηκαν από το Δικαστήριο στην απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ. (C-324/09, EU:C:2011:474).
- 32 Στη σκέψη 135 της αποφάσεως αυτής, το Δικαστήριο διαπίστωσε, καταρχάς, αναφερόμενο στην αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας 2004/48, ότι οι λεπτομέρειες των μέτρων που τα κράτη μέλη οφείλουν να προβλέψουν δυνάμει του άρθρου 11, τρίτη περίοδος, της εν λόγω οδηγίας, όπως λ.χ. οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται και η ακολουθητέα διαδικασία, διέπονται από το εθνικό δίκαιο.
- 33 Εν συνεχεία, επισήμανε ότι οι εν λόγω κανόνες του εθνικού δικαίου πρέπει να διαμορφώνονται έτσι ώστε να καθιστούν δυνατή την επίτευξη των σκοπών της οδηγίας 2004/48. Προς τον σκοπό αυτόν, και σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, τα μέτρα πρέπει να είναι αποτελεσματικά και αποτρεπτικά (απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ., C-324/09, EU:C:2011:474, σκέψη 136).
- 34 Τέλος, το Δικαστήριο απεφάνθη ότι τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι δίκαια και αναλογικά. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να είναι υπέρμετρα επαχθή και δεν πρέπει να θέτουν εμπόδια στο νόμιμο εμπόριο. Επομένως, δεν μπορεί να απαιτηθεί από τον ενδιαμέσο να ασκεί γενική και μόνιμη εποπτεία των πελατών του. Αντιθέτως, ο ενδιαμέσος μπορεί να υποχρεωθεί να λάβει μέτρα προκειμένου να αποφευχθούν νέες προσβολές της ίδιας φύσεως από τον ίδιο έμπορο (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ., C-324/09, EU:C:2011:474, σκέψεις 138 έως 141).
- 35 Έτσι, το Δικαστήριο έκρινε ότι κάθε μέτρο υπό την έννοια του άρθρου 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 μπορεί να επιβληθεί μόνον εάν εξασφαλίζει δίκαιη ισορροπία μεταξύ της προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας και της ελλείψεως εμποδίων στο νόμιμο εμπόριο (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ., C-324/09, EU:C:2011:474, σκέψη 143).
- 36 Καίτοι, βεβαίως, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ. (C-324/09, EU:C:2011:474), το Δικαστήριο ερμήνευσε το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 στο πλαίσιο μέτρων τα οποία μπορούν να ληφθούν κατά ενδιαμέσου σε διαδικτυακή αγορά, εντούτοις ερμήνευσε το άρθρο αυτό υπό το πρίσμα των γενικών διατάξεων του άρθρου 3 της οδηγίας αυτής, χωρίς να προβεί σε ειδικές εκτιμήσεις ως προς της φύση της επίμαχης αγοράς. Εξάλλου, δεν προκύπτει από το ως άνω άρθρο 3 ότι το πεδίο εφαρμογής του περιορίζεται στις καταστάσεις που

αναφύονται στις διαδικτυακές αγορές. Κατά τα λοιπά, από το γράμμα του άρθρου 3 προκύπτει ότι αυτό εφαρμόζεται επί κάθε μέτρου το οποίο προβλέπεται από την ως άνω οδηγία, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 11, τρίτη περίοδος, αυτής.

- 37 Επομένως, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι οι προϋποθέσεις της εκδόσεως δικαστικής διαταγής, κατά τη διάταξη αυτή, κατά ενδιαμέσου ο οποίος παρέχει υπηρεσία υπεκμισθώσεως σημείων πωλήσεως σε κλειστή αγορά ταυτίζονται με εκείνες της ενδεχόμενης εκδόσεως δικαστικής διαταγής κατά των ενδιαμέσων σε διαδικτυακή αγορά, όπως αυτές τέθηκαν από το Δικαστήριο στην απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ. (C-324/09, EU:C:2011:474).

Επί των δικαστικών εξόδων

- 38 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, έχει την έννοια ότι εμπίπτει στην έννοια του «ενδιαμέσου οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας», κατά τη διάταξη αυτή, ο μισθωτής κλειστής αγοράς ο οποίος υπεκμισθώνει τα διάφορα σημεία πωλήσεως εντός της αγοράς σε εμπόρους, ορισμένοι εκ των οποίων χρησιμοποιούν τον πάγκο τους για την πώληση εμπορευμάτων τα οποία αποτελούν απομιμήσεις επωνύμων προϊόντων.
- 2) Το άρθρο 11, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2004/48, έχει την έννοια ότι οι προϋποθέσεις της εκδόσεως δικαστικής διαταγής, κατά τη διάταξη αυτή, κατά ενδιαμέσου ο οποίος παρέχει υπηρεσία εκμισθώσεως σημείων πωλήσεως σε κλειστή αγορά ταυτίζονται με εκείνες της εκδόσεως δικαστικής διαταγής κατά των ενδιαμέσων σε διαδικτυακή αγορά, όπως αυτές τέθηκαν από το Δικαστήριο στην απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, L'Oréal κ.λπ. (C-324/09, EU:C:2011:474).

(υπογραφές)